

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/68/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010725
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811010725.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanému O. T. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. a iné prejednal na verejnom zasadnutí dňa 27. júna 2012 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. marca 2012, sp. zn. 1T/231/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. marca 2012, sp. zn. 1T/231/2011, bol obžalovaný O. T. podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný obžalobou ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na skutkovom základe, že

v presne nezistenom období niekedy koncom mesiaca február 2010 v čase asi okolo 08.00 hod. na autobusovej stanici v N., po tom, ako žiadal od poškodenej O. T. peniaze v sume 200 Eur a O. T. mu dala iba 50 Eur, jej uviedol, že ak sa nevzdá ich maloletej dcéry R. T., tak ju zabije.

Súčasne tým istým rozsudkom bol obžalovaný O. T. podľa § 285 písm. b/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný obžalobou ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. a ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na skutkovom základe, že

dňa 12. marca 2010 v čase asi o 09.00 hod. v obci P., okres N., v rodinnom dome č. XXX, kde prišla poškodená O. T. s úmyslom stretnúť sa s dcérou R. T., ktorá sa ale v tom čase v dome nenachádzala, od poškodenej opäť žiadal peniaze s tým, že pokiaľ mu peniaze nedá, nikam nepôjde a bránil jej v odchode z izby, kde sa nachádzala tak, že držal zatvorené dvere, čo trvalo asi 30 minút, pričom keď poškodená chcela zavolať mobilným telefónom políciu, tento jej vytrhol z ruky, hodil ho o zem a poškodenú udrel do tváre a kopol nohou do brucha, držal ju za šaty, oprel ju o skriňu, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej tým spôsobom, že ju zabije, následne sa poškodenej podarilo cez okno privolať pomoc a vodič taxíka, ktorý poškodenú vonku čakal, jej pomohol z domu ujsť oknom, pričom uvedeným konaním boli poškodenej spôsobené zranenia - podliatiny na bruchu a škrabance bez práceneschopnosti a liečenia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej 15 dňovej lehote, včas podaným odvolaním napadol prokurátor v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť oboch výrokov o oslobodení obžalovaného, t. j. výrokov o vine a treste. V jeho písomnom odôvodnení poukazoval na to, že podľa jeho názoru okresný súd rozhodol na základe nesprávneho posúdenia skutkových zistení, dostatočne sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a posúdil skutkový stav výlučne v prospech obžalovaného. Podľa názoru prokurátora výpoveď poškodenej vo vzťahu ku skutku pod bodom 1 obžaloby sa

neodchýlila v podstatných bodoch od jej výpovedí v prípravnom konaní a pri konfrontáciách s obvineným, rovnako zhodne podľa neho vypovedala tak v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní aj vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 obžaloby, ktorý je popísaný aj v správe Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, ktorá bola spísaná s poškodenou bezprostredne po skutku. Poukazoval tiež na to, že psychický stav poškodenej po tomto skutku opísal vo výpovedí svedok I., pričom poškodená sa ihneď po skutku dostavila na políciu a s príslušníkmi polície išla na miesto, kde sa mal skutok stať, čo podľa názoru prokurátora preukazuje, že sa nejednalo iba o obyčajný konflikt, resp. hádku, ale o taký zásah do práv, ktorý je väčšej intenzity a poškodená považovala za potrebné vyhľadať pomoc. Na rozdiel od poškodenej považoval prokurátor výpovede obžalovaného a jeho celkové vyvíňovanie sa z trestnej činnosti za nevierohodné, nakoľko sa odchyľil v podstatných bodoch od jeho výpovede z prípravného konania a viackrát svoje vyjadrenia menil. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1 obžaloby podľa názoru prokurátora samotná výpoveď obžalovaného sčasti potvrdzuje skutočnosti uvádzané poškodenou, preto postup v zmysle zásady in dubio pro reo nepovažoval za opodstatnený. Konanie, ktoré bolo obžalovanému kladené za vinu v skutku pod bodom 2 obžaloby, je podľa prokurátora výsledkom predchádzajúcich konfliktov poškodenej a obžalovaného, pričom toto konanie, ktoré opísala poškodená a jeho následky svedok I. Z. a príslušník polície, je podľa názoru prokurátora závažnejšie ako také, ktoré by napíňalo iba znaky priestupku, pretože išlo o časovo dlhší fyzický i psychický útok na poškodenú. Vzhľadom na to, že podľa názoru prokurátora bola vina obžalovaného vo vzťahu k obom zažalovaným skutkom preukázaná, navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 Tr. por. zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný O. T. navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade odvolania prokurátora, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 4. júna 2012, na verejnom zasadnutí, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obidvoch výrokov napadnutého rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré odvolateľ navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie okresného prokurátora za dôvodné, preto ho podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.